

ת"פ 12186/07/12 - מדינת ישראל נגד אליעזר טביב, אילן פניבילוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12186-07-12 מדינת ישראל נ' טביב ואח'

בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

ע"י פמת"א עו"ד מוריה גרין

נגד

1. אליעזר טביב

ע"י ב"כ עו"ד ציון אמיר ועו"ד ענת הדד

2. אילן פניבילוב

ע"י ב"כ עו"ד גיא עין צבי

הנאשמים

הכרעת דין

כללי

1. הרקע למעשים המיוחסים לנאשמים באישום הראשון הוא מוסכם ברובו.

לפי העובדות הלא שנויות במחלוקת עולה כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היה נאשם מספר אחד הבעלים של קבוצת הכדורגל הפועל תל אביב.

נאשם 2 עבד באותה תקופה כמאבטח בחברת האבטחה אבידר והוצב כשומר על ביתו של הנאשם 1 בלילה שבין ה- 8/12/12 ל-9/3/12.

2. מוסכם על הצדדים כי היו ליד ביתו של נאשם 1 הפגנות והפרות סדר על רקע מאבקם של אוהדי הפועל תל אביב לאלץ את הנאשם לעזוב את הקבוצה שהוא בעליו. הסנגור הדגיש כי הפרות הסדר היו חמורות ביותר והגיעו עד כדי זריקת רימונים לעבר ביתו של הנאשם, רימוני עשן והלם, ולבסוף הנחת רימון רסס תחת רכבו שחנה ליד הבית שבנס לא התפוצץ.

3. התביעה טוענת כי במועד שצוין לעיל סמוך לחצות עבר ליד ביתו של נאשם 1 ג.ת. שהיה קטין, קרוב

עמוד 1

לגיל 18, כשהוא רכוש על אופניו, הקטין עצר ליד ביתו של נאשם 1, ברחוב אופקים 31 בתל אביב וצעק "טביב בן זונה".

4. בתגובה לאמור לעיל הגיע למקום נאשם 2 ניגש אל הקטין תפס אותו בידו, טען בפניו שהוא שוטר והורה לו להמתין עד שתגיע למקום נידת משטרה. נאשם 2 התקשר ל-100 וביקש לשלוח למקום נידת.

5. בשלב זה יצא נאשם 1 מביתו ניגש לקטין ולנאשם 2, בין השלושה התפתח דין ודברים, הנאשמים הטיחו בקטין כי אוהדי הפועל תל אביב הם כפויי טובה.

6. התביעה טוענת כי בשלב זה הנאשמים תקפו את המתלונן בבעיטות ובאגרופים בכל חלקי גופו. גם לאחר שהקטין נפל על הכביש, המשיכו הנאשמים להכותו בבעיטות לגב, לאגן ולאשכים. רק לאחר מספר דקות שהגיעה למקום נידת משטרה, חדלו הנאשמים להכות את הקטין.

7. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לקטין (להלן גם: "המתלונן") חבלות בצלעות, בירך ימין, סימנים אדומים בפניו ובצווארו, שטף דם באוזן שמאל וכן נקב מרכזי בתופית אוזן שמאל.

8. האישום השני בתיק זה מיוחס לנאשם מס' 1 בלבד. באישום זה נטען כי לאחר האירוע המתואר באישום הראשון הגיע לזירה פקד אשר חג'אג'. הקצין ביקש מנאשם 1 למסור לידיו את מכשיר ה-DVR המשמש כמקליט של מצלמות האבטחה הממוקמות בביתו, וזאת במטרה להשתמש בצילומים כראייה.

הנאשם לא הסכים לבקשה ואמר כי למחרת יבוא לביתו איש המחשבים והוא יוכל להעביר את המכשיר לידי המשטרה.

9. בסופו של דבר המכשיר נתפס על ידי המשטרה ביום 12.3.12 בשעה 11:00. לאחר קבלת צו מבית המשפט.

10. התביעה טוענת כי בבדיקת המחשב התברר כי הנאשם 1 או מי מטעמו, מחק את כל הצילומים שהיו שמורים על גבי המכשיר והותיר את בסיס הנתונים של המכשיר ריק מתוכן. הבדיקה העלתה כי ביום 10.3.12 בשעה 22:53 מחק נאשם 1, או מי מטעמו, את יומן הפעולות שבוצעו במערכת המכשיר עד לתאריך זה וזאת במטרה להסוות את הפעילות שתועדה במערכת קודם לכן.

11. נוכח מעשים אלה מיחסת המדינה לנאשם 1 עבירות של השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 242 לחוק.

12. באישום הראשון המדינה מייחסת לשני הנאשמים עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות (בצוותא) עבירה לפי סעיף 335 (א)(2) לחוק.

13. הנאשמים כפרו בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום נאשם 1 טען כי לא היכה את המתלונן ולא מחק את צילומי מצלמות האבטחה. נאשם 2 טען כי המתלונן ניסה להימלט הוא אחז בו וכי בהמשך היו ביניהם חילופי מהלומות.

הערכת העדויות

14. כבר בשלב זה אציין כי גרסתו של המתלונן גיא חסין, שהיה קטין קרוב לגיל 18, בעת ההתרחשות הינה מהימנה בעיני. בהמשך אפרט בקצרה את גרסתו של המתלונן ואדגיש את הנימוקים שגרמו לי להאמין לדבריו.

15. המתלונן מסר כי שיחק כדורגל עם חברו, בתום המשחק בלילה חזר לבית חברו המתגורר לא רחוק מביתו ש נאשם 1 על מנת לקחת את האופניים שלו. בדרכו לביתו עבר ליד ביתו של נאשם 1 סמוך לחצות וצעק "בן זונה". בעקבות הצעקה ניגש אליו אדם שהיה בתוך רכב דרש ממנו לגשת אליו ואמר לו שהוא מזמין משטרה. המתלונן מסר כי כעבור שתי דקות נאשם 1 יצא אליהם והתנהלה שיחה שבה הנאשמים באו אליו בטענות על מעשיו והאשימו את האוהדים בכפיות טובה. המתלונן מסר כי לא קיבל את הטענות והביע את דעותיו דבר שגרם להם להתרגז. בשלב מסוים הוא קיבל מכת אגרוף מאחד מהם ונפל במשך מספר דקות הוכה על ידי שניהם באגרופים ובעיטות.

16. המתלונן מסר עוד כי מדי פעם היו הפסקות כשעבר רכב של שכנים. כאשר הנאשמים הבחינו בניידת משטרה מתקרבת הם צעקו לעברו דברים שלא אמרו קודם **"אתה בא לפה ומאיים עלינו וזורק אבנים על הבית, אתה לא תעשה את זה"**.

באמצעות העד הוגשו תמונות ואישורים רפואיים על מצבו (ת/1 ו-ת1א) מהתמונות והמסמכים עולה כי המתלונן נפגע בחלקים שונים של גופו וכי אובחן נקב מרכזי קטן בתופית אוזן שמאל.

המתלונן ציין כי חצי שנה לפני המקרה עבר ניתוח באוזן והוא חשש כי המכה שקיבל באוזן תגרום לו נזק, המתלונן הכחיש מכל וכל שזרק אבנים או שנכנס לתוך חצרו של נאשם מס'1.

17. בחקירתו הנגדית אישר המתלונן כי השתתף בהפגנת אוהדים זמן מה לפני האירוע מול ביתו של הנאשם 1 ועל כן ידע היכן הנאשם 1 מתגורר. המתלונן הכחיש כי השמיע איומים ליד ביתו של נאשם 1 ואישר כי ראה את נאשם 1 בסלון ביתו כשקילל אותו. המתלונן מסר לב"כ נאשם 1 כי נאשם 2 פנה אליו **"משטרה תתקרב תיגש אלי"**.

לשאלת ב"כ נאשם 1 אישר המתלונן כי אוהדים פנו אליו ושאלו אותו אם הוא זקוק לסיוע משפטי והוא השיב בשלילה.

לשאלת ב"כ נאשם 1 מסר כי לאחר האירוע סיפר למספר חברים קרובים, באופן כללי, מה קרה לו. המתלונן הביע הסכמה שהסנגור יקבל מפייסבוק התכתבות של אוהדי הפועל תל אביב עמו. המתלונן התייחס לדוח העיכוב בו צוין כי אמר **"הוא הרביץ לי מכות"** (ת/3) וציין כי הלך לתחנה עם המאבטח ושם ציין כי הרביצו לו מכות. גם בתשובות לב"כ נאשם 2 עמד המתלונן על גרסתו כפי שמסר בחקירתו הראשית. לשאלות ב"כ הנאשם 2 אישר המתלונן כי האירוע התחיל ליד רכבו של נאשם 2 והסתיים ליד ביתו של נאשם 1 מרחק של כ- 20 מטר. הוא לא ידע להסביר כיצד התרחשה התזוזה.

18. כפי שצינתי לעיל עדותו של המתלונן עשתה עלי רושם אמין. רושם זה מבוסס לא רק על התרשמותי הבלתי אמצעית ממנו אלא על דברים נוספים שיש בהם לחזק בצורה משמעותית את דבריו בפניי.

יודגש כי העימותים שנערכו בין המתלונן לנאשמים הוגשו לעיון בית המשפט כמו כן הוגשה על ידי ב"כ נאשם 1 גרסתו במשטרה מיד אחרי האירועים.

דבריו של המתלונן הם עקביים וגרסתו הבסיסית היא אותה גרסה לאורך כל הדרך. המתלונן לא הסתיר דברים שליליים שעשה כגון הקללה שהשמיע בחצות הליל מול ביתו של נאשם 1. הוא לא הכחיש בעימות עם נאשם 2 כי אוהדי הפועל תל אביב פנו אליו והציעו לו סיוע משפטי. החיזוקים המשמעותיים ביותר לדבריו הן עדותו של עד ראייה שעבר במקרה במקום ברכבו והבחין בשניים מפוצצים מכות אדם השוכב על הרצפה. אותו אדם לא עצר את רכבו המשך והתקשר למשטרה. עד זה, אופיר גמליאל, הרגיש לא בנוח שלא עצר חזר למקום כדי לוודא שהמשטרה אכן הגיעה. לזה יש להוסיף את דבריו של רס"ל אוריאל אברהם שהגיע למקום והבחין בנאשם 2 בועט במתלונן שיושב על המדרכה ובוכה. לכל אלה יש להוסיף גם את הפגיעות שנפגע המתלונן. נוכח כל האמור לעיל הגעתי למסקנה כי גרסת המתלונן הינה אמת ומשקפת את מה שהתרחש בליל האירוע.

גרסת הנאשמים

19. נאשם מס' 1 נחקר בשטח ביום 9.3.2012 בשעה 00:24 (ת/15) ומסר **"...אני פתאום שמעתי רעש וצעקות אלי בן זונה יצאתי החוצה אז בדיוק המאבטח תפס אותו וברגע שראה את המאבטח אז הילד התחיל להתעמת איתו הלך איתו מכות תפסנו אותו אמרתי לו להתקשר למשטרה."**

הנאשם מסר כי רק תפס את המתלונן **"... לא מכות או משהו"** הנאשם הוסיף **"... יש לי מצלמות אי אפשר עכשיו בבוקר יבוא מי שמתעסק עם זה."**

20. בהודעתו השנייה (ת/9) מיום 12.3.12 מסר נאשם 1 כי חזר לביתו באותו לילה ב-23:00 בבית היו אשתו ובתו בת ה-4.5 ישנות. **"שמעתי קללות בן זונה אנחנו נזיין אותך אלי טביב אנחנו נגמור"**

אותך...". . בהמשך מסר: "... עזרתי למאבטח להשתלט על הבחור תפסתי אותו בידיים ואמרתי למאבטח להתקשר למשטרה."

הנאשם מסר כי במהלך האירוע עבר במקום אדם שהציג בפניהם תעודת שוטר. הנאשם מסר כי כעבור חצי שעה הגיעה ניידת משטרה ועד אז **"...החזקנו את הבחור הזה שהוא משתולל כל הזמן הזה..."** לשאלה של החוקר אם המצלמות קלטו את האירוע השיב הנאשם **"אני לא יודע צריך לשאול את אלון הקב"ט...".** כשנאמר לנאשם כי על המתלונן חבלות וקרע בעור התוף הוא השיב **"...כנראה המאבק שלו עם המאבטח, הוא נאבק בו יותר, אני לא יודע מאיפה הוא נחבל ככה...".**

הנאשם אישר כי לא מצא את האבן שלטענתו נזרקה לביתו.

21. ביום 15.3.12 נערך עימות בין נאשם 1 למתלונן (ת/18) במהלך העימות הנאשם שאל את המתלונן אם אוהדי הפועל תל אביב אמרו לו להגיד שהוא הרביץ לו. המתלונן הגיב ואמר שהאוהדים אמרו לו לומר את האמת ויעצו לו להיעזר בעורך דין. המתלונן ציין כי הוא מקווה שניתן יהיה לראות את הקלטות והוסיף **"...מי שראה את זה, הוא פשוט יהיה נדהם ממה שהלך שם"**.

22. ביום העימות מסר נאשם מס' 1 הודעה נוספת (ת/10) בתחילת ההודעה סירב הנאשם להשיב למספר שאלות בטענה כי החוקרים לא ממתנים לבוא סגורו. בהמשך נשאל מדוע לא מסר את קלטות מצלמות האבטחה לשוטרים והשיב **"...כולם היו ישנים בבית, אני לא מכיר את זה גם כן אף פעם לא התעסקתי בזה הם אמרו שהם יבואו למחרת לטפל בזה... אני לא זוכר שהם ביקשו את זה...".**

בהמשך מסר הנאשם כי עד כמה שהוא יודע אף אחד לא נגע במכשיר והוסיף כי אינו יודע שנמחקו הסרטים הנאשם הוסיף: **"...כל שני וחמישי יש לנו בעיות עם החשמל, כל הזמן הברקרים קופצים."**

גם אחרי שהושמעה לנאשם קלטת הדיווח של עד הראיה למשטרה עמד הנאשם על גרסתו שהוא לא הרביץ למתלונן.

23. נאשם 2 נחקר באזהרה זמן קצר לאחר שעוכב באותו לילה, בהודעתו שנמסרה בשעה 02:52 (ת/14) מסר נאשם 2 כי בחצות ישב בתוך רכבו סמוך לביתו של נאשם 1: **"...עבר חשוד התחיל לקלל וזרק אבנים על הבית, הוא לא ראה אותו יצאתי מן האוטו וקפצתי עליו הוא התעמת איתי נפלתי על היד וכל היד נחתכה לי. הוא ניסה להתחמק תפסתי אותו התקשרתי למשטרה ו-2 דקות לפני שהגיעה המשטרה הוא נתן לי אגרוף בכתב ואני הגבתי לו ..."**

בגרסה שציין לעיל הנאשם לא הזכיר מיוזמתו את נוכחות נאשם מס' 1 ולא פירט לגבי מעשי האלימות בהמשך אישר הנאשם **"....היו בינינו חלופה של כמה דחיפות אגרופים כי הוא ניסה לברוח ואני**

תפסתי אותו הוא נתן לי אגרוף ואני החזרתי לו ...".

נאשם 2 הראה לחוקר סימנים בפרקי אצבעות יד שמאל שנגרמו לו כתוצאה מנפילה החוקר ציין כי הסימנים נראים יותר **"שנגרמו כתוצאה מאגרופים"**. כשנשאל אם נאשם 1 היה במקום השיב הנאשם **"...הוא יצא מהבית אחרי שתפסתי אותו ועמד בצד...הוא בא בסוף המאבק הוא פחד לצאת בכלל"**.

הנאשם אישר כי הוא בעט במתלונן כשהשוטרים הגיעו והוסיף **"...אני בעטתי בו בסוף, אבל בגלל שהוא ניסה לברוח וניסה לתת לי אגרוף..."**. נאשם 2 הוסיף ואמר: **"...כשהמטרה הגיעה אז אלי בא..."**.

24. ביום 26.3.2012 נערך עימות בין המתלונן לנאשם מס' 2 (ת/13) המתלונן חזר על גרסתו ואמר לנאשם 2 כי הוא הציג עצמו כשוטר אחז בידו ולא השתמש נגדו בשלב ראשון באלימות. נאשם 2 טען כי היו חילופי מהלומות בין הצדים והוסיף **"...אני בא, ואומר לך, על כל אגרוף שהבאת לי אולי קיבלת שלוש..."**. המתלונן מסר כי היתה שיחה בהשתתפות הנאשמים והוא עצמו בשלב מסוים המתלונן אמר לנאשמים **"לא ננהל על זה דיון עכשיו"** ואז קיבל את המכה הראשונה שהפילה אותו. בשלב זה נאשם 2 התערב ומסר **"...כשהוא אומר שהוא הרגיש בום הוא ניסה לברוח.. הוא תקף אותי בשביל לברוח אז הבום הזה היה ממני"**. בהמשך מסר נאשם 2 כי המתלונן היה על האופניים שלו והוא החזיק בו.

25. נאשם 2 נחקר פעם נוספת במשטרה ביום 15.3.12 (ת/12) בחקירה זו הושמעו בפניו הדיווח של עד הראיה על המתרחש וכן שיחותיו עם המשטרה. הנאשם נשאל מדוע לא הזכיר זריקת אבנים בשתי השיחות שלו עם המשטרה והגיב: **"... רציתי שהם יגיעו לשם לא סיפרתי את כל מה שעשה... לא היה לי חשוב להגיד את זה באותו רגע"**. לגבי הבעיטה שבעט המתלונן כשהשוטרים מבחינים בכך מסר הנאשם **"..לא הכחשתי את זה שבעטתי בו, על ידם אני בעטתי בו ואני עשיתי את זה בתגובה לכך שהוא בעט בי"**. לגבי דברי עד הראיה שציין בשיחתו למוקד המשטרה כי שני אנשים מפוצצים מכות אדם ששוכב על הרצפה מסר **"...אם הוא ראה שהבחור מותקף למה הוא לא בא לעזור לו..."**.

26. בהודעתו השנייה במשטרה מיום 12.3.12 מסר נאשם 2 כי הוצב לשמור על ביתו של אלי טביב שלוש פעמים בשבוע נוכח הסכנה שהוא נמצא בעקבות האירועים האחרונים ליד ביתו. לגבי האירוע מסר הנאשם **"...הוא עצר עם האופניים בערך מול הבית של טביב והתחיל ליידות אבנים לכיוון הבית את האבנים הוא זרק מעל לחומה לכיוון החלונות, אני ראיתי שהוא זרק פעמיים.. הוציא מכיסים שלו אחרי שזרק את שתי האבנים התחיל לקלל יא בן זונה אני אשרוף אותך תעזוב את הקבוצה לא רוצים אותך אם לא נהרוג אותך.."**

לגבי ההמשך מסר הנאשם "... באתי מאחור הפתעתי אותו, הוא ניסה להתחמק אני מיד קפצתי עליו ואחזתי בו ושנינו נפלנו על הכביש כל היד השתפשפה לי ונחתכתי ביד. הוא נתן לי אגרוף בכתף... החזרתי לו ונתתי לו גם אגרוף לכתף בדיוק בזמן הזה אלי יצא מהבית וראה שאותו בחור שהחזקתי מנסה להתחמק אלי יצא מהבית וראה שאותו בחור מנסה להתחמק אלי אחז בו הבחור ראה שהוא לא יכול להתחמק אז הא התיישב על המדרכה ואמר אני לא בורח אלי שמר עליו אני הלכתי לאוטו לשטוף את היד..."

בהמשך טען הנאשם כי המתלונן איים עליו וכששאל אותו מדוע זרק אבנים. לגבי הבעיטה שבעט במתלונן מסר הנאשם "...התרומם מעט מהישיבה שלו ונתן לי בעיטה לירך, אני מיד אחרי זה החזרתי לו שתי בעיטות".

הנאשם מסר כי לקח 4-5 דקות מרגע פנייתו למשטרה ועד להגעת השוטרים, הוא ציין כי במהלך האירוע לא הגיע אדם שהזדהה כשוטר.

27. בעדותו בפני ציין נאשם מס' 1 את התקופה הקשה שעברה עליו ועל משפחתו נוכח מעשיהם האלימים והלא חוקיים של אוהדי הפועל תל אביב. נאשם 1 ציין כי ההתנכלויות התחדשו אחרי שקבוצתו החדשה ביתר ירושלים ניצחה את הפועל תל אביב. הנאשם מסר כי ביום האירוע חזר הביתה בשעה 23:30 לערך שמע קללות "אלי טביב בן זונה, תעזוב את הקבוצה..." הוא גם שמע רעש של חפץ כלשהו "... כמובן שאשתי התעוררה ואז אמרתי לה לחזור לישון עם הילדה כי היא הייתה מבוהלת..".

בהמשך מסר הנאשם כי יצא החוצה וביקש מהמאבטח להתקשר למשטרה כשהוא אוחז בידו של הבחור. הנאשם טען כי תשובתו בהקשר למצלמות בביתו לא נרשמה במלואה בהודעה שמסר בשטח וטען כי מסר לחוקר שאשתו וביתו ישנות בבית. הנאשם הכחיש כי התקיימה שיחה בינו לבין פקד חג'אג' בנושא מצלמות האבטחה בביתו כמפורט ב-5/ס. בחקירתו הנגדית הנאשם עומת עם הסתירות בין גרסתו לבין גרסת נאשם 2 הוא דבק בגרסה שמסר במשטרה לפיה רק אחז בידו של המתלונן שהשתולל וניסה לברוח. הנאשם אישר כי דיבר עם נאשם 2 " ...דיברנו על הבן אדם מה היה וכו' אחרי מספר ימים.. " בהמשך נחקר הנאשם בנושאים הקשורים לאישום השני של השמדת ראייה. נושא זה ידון בהמשך.

28. נאשם 2 מסר בעדותו בפני כי ניהלעסק פרטי שקרס ובעקבות מצב זה נאלץ לעבוד קשה כדי להחזיר חובות. הנאשם אישר כי מסר דברים לא נכונים כשהתקשר למשטרה כשאמר שהמתלונן נכנס לביתו של מר טביב ולא רוצה לצאת. הנאשם מסר כי אין לו עניין להגן על נאשם 1 והוסיף כי מאז שהוגש כתב האישום הוא כלל לא דיבר איתו. הנאשם מסר כי המשטרה הביע למקום כרבע שעה 20 דקות לאחר שהתקשר אליהם. הנאשם טען כי החוקרים אמרו לו כי יאפשרו לקרובי המתלונן לתקוף אותו.

בחקירתו הנגדית טען נאשם 2 כי המתלונן התחיל בעימות הפיזי, לאחר שהוקראו לו דבריו במשטרה הוא חזר בו מטענתו. הנאשם חזר ואמר שהוא השתלט על המתלונן והושיב אותו על המדרכה. בשיחתו

עם המשטרה (ת/6) נשמע נאשם 2 מתנשף לשאלה מדוע התנשף מסר הנאשם "... אני מתנשף כי היה לו דין ודברים, אחרי השיחה הראשונה הוא עדיין ניסה להימלט, ואז השתלטתי עליו...".

הערכת עדויות הנאשמים

29. הנאשמים עשו עלי רושם בלתי אמין. נאשם 2 עשה כל מאמץ אפשרי להרחיק את נאשם מס' 1 מהאירוע ניסיונותיו אף חרגו מדברי נאשם 1 שטען כי סייע לנאשם 2 להשתלט על המתלונן. דברי נאשם 1 אינם מתיישבים עם דברי נאשם 2 לפיהם המתלונן "נכנע" ישב על המדרכה. לענין זריקת האבן או האבנים אי מציאת אבנים בתוך חצר ביתו של נאשם 1 מחזקת את גרסתו המהימנה של המתלונן לפיהם לא זרק אבנים. לזה יש להוסיף את דבריו של הנאשם 2 בשתי שיחותיו למשטרה בהן לא הזכיר זריקת אבנים. עד הראיה שעבר באופן מקרי במקום מתאר בשיחתו עם מוקד המשטרה מצב שתואם לחלוטין את דברי המתלונן על הדרך בה הוכח על ידי הנאשמים. ברור כי המתלונן לא יכול היה לדעת שאדם זר לחלוטין יבחין בסיטוט שעבר. טענות הסנגורים שיתכן כי עד זה טעה ולא הבין נכון את מה שראה למשך מספר שניות אינה מקובלת עלי. עד זה הספיק לראות מספיק פרטים שנחרטו בזיכרונו ותוארו על ידו.

30. נוכח כל האמור לעיל הגעתי לידי מסקנה כי הוכחו כל העובדות שפורטו באישום הראשון. לאור האמור לעיל אני מרשיע את הנאשמים במיוחס להם באישום זה.

האישום השני

31. כפי שפורט בתחילת הכרעת הדין התביעה טוענת כי הנאשם, בעצמו או באמצעות אחר, מחק את הצילומים שתיעדו את האירוע נשוא האישום הראשון.

32. התביעה מסכימה כי ראיותיה לענין אישום זה הן ראיות נסיבתיות. לדעת התביעה הצטברותן של ראיות אלה מובילה למסקנה הגיונית אחת ויחידה לפיה הצילומים נמחקו על ידי הנאשם או אדם מטעמו.

33. ב"כ הנאשם שהעיד מומחה מטעם הנאשם סבור כי קיימות אפשרויות נוספות שיכלו לגרום למחיקת הקבצים ועל כן לא ניתן לומר שהראיות הנסיבתיות מצביעות לכיוון אשמתו של הנאשם.

34. לענין השתלשלות הדברים שהובילו לתפיסת מכשיר ה-DVR ע"י המשטרה ביום 12.3.12 סמוך לשעה 11:00, קיימות מספר מחלוקות.

35. גרסתו של הנאשם כפי שהושמעה בפניי הינה כי הוא לא מבין דבר במחשבים. הוא ביקש מהמשטרה לקחת את הקלטות למחרת כיון שאשתו ובתו ישנו והמחשב היה בחדר השינה. הנאשם גם הוסיף כי אם

השוטרים היו מתעקשים הוא לא היה מסרב למסור את הקלטות.

36. כבר בשלב זה אני קובע כי אני דוחה את גרסת הנאשם כבלתי מהימנה. הנאשם מסר בעדותו בפני כי אשתו התעוררה כששמעה את הקללות ואת "הבום". ראיות אובייקטיביות מצביעות על כך כי הקללות הושמעו כ-10 דקות לפני חצות והבקשה לקבל את הקלטות הייתה כחצי שעה מאוחר יותר. קשה להאמין כי בנסיבות שפורטו לעיל אשתו של הנאשם נרדמה מיד וכי לנאשם לא היה עניין לפי גרסתו לא למסור מיד את הקלטות כדי שהעבריינין שהשליך חפצים לתוך ביתו יענש בכל חומרת הדין.

37. בגרסתו הראשונה (ת/15) שנמסרה בשעה 00:24 מסר הנאשם:

"ש. מצלמות יש לך כאן?"

ת. יש לי מצלמות אי אפשר עכשיו בבוקר יבוא מי שמתעסק בזה..."

38. ביום 13.3.12 ערך פקד אשר חג'אג' שהיה קצין תורן בליל האירוע מזכר שבו ציין **"...בקשתי מאלי טביב את המחשב של המצלמות מסר לי כי אין לו מחשב כאן והוא צריך להזמין את איש המחשבים לבוקר. בקשתי מאלי טביב להגיע עם המחשב למרחב ירקון בכדי שנוכל להשתמש בזה כראיה כנגד הקטין שזרק אבן לעבר ביתו..."**. העד נחקר ארוכות על מזכר זה, הסביר שכתב אותו כעבור מספר ימים נוכח בקשת השלמה ועמד על כך שהמזכר משקף את תוכן השיחה שלו עם נאשם 1.

39. רס"ל אוראל אברהם שהגיע לזירה ציין בדוח שערך בליל האירוע בשעה 01:00 (ת/20) **"...לדברי אלי טביב יש לו מצלמות שמשקיפות אל מחוץ לבית אך רק מחר יהיה ביכולתו לתת את הצילומים..."**

40. העד היחיד שתומך בגרסת הנאשם בבית המשפט הינו המתנדב מר אורי אורנשטיין. עד זה ציין כי הוא שמע שיחה בין הקצין התורן ורס"ל אוראל עם הנאשם 1 **"... הם ביקשו ממנו לראות את המצלמות והוא אמר שיש תינוק בבית והוא לא רוצה להפריע את מנוחתו שיבואו בבוקר נדמה לי שהוא אמר תבואו מחר, והתינוק ישן והוא לא רוצה רעש בבית..."** עד זה סבר כי אשתו של הנאשם הזיזה את ג'יפ שהיה ליד הבית בנוכחותם בהמשך אישר כי אינו מכיר את אשת נאשם 1 וסבר כי האישה שיצאה להזיז את הג'יפ היתה אשתו. מר אורנשטיין ציין כי ראה את האופניים של המתלונן זרוקים לא רחוק מרכבו של המאבטח וקשר אותם לעץ כדי שלא יגנבו אותם.

41. אין לי ספק כי העד אורנשטיין הוא דובר אמת וכי הוא זוכר שהנאשם הזכיר את בנו הישן בבית כשדיבר עם פקד חגאג'. אולם נוכח גרסת הנאשם בהודעתו ודבריהם המהימנים של פקד חגאג' ורס"ר אוראל אני קובע כי הנאשם לא הסכים לתת את צילומי מצלמות האבטחה והסביר זאת בצורך להעזר במי

שמבין במחשבים. הוא התחייב להעביר את הצילומים למחרת למשטרה.

42. בסופו של דבר הנאשם לא הביא את סרטי ההבטחה מיוזמתו למשטרה כפי שהתחייב. היחידה החוקרת הוציאה צו חיפוש שבוצע ביום 12.3.12 במסגרתו נתפס ה-DVR הנאשם הוא זה שכיבה את המחשב.

43. ה-DVR שנתפס נבדק במשטרה ונמצא כי אין בו תמונות מליל האירוע.

נוכח ממצא זה נעשו בדיקות ע"י מומחים מטעם המשטרה על מנת לנסות ולבדוק את הסיבה לאי הימצאות התמונות.

44. לעניין מערכת מצלמות האבטחה שהותקנה בביתו של נאשם 1, העיד המהנדס מרסלו קואסנוסקי. עד זה ציין כי הוא אישית לא התקין את המערכת אולם בדק אותה בסיום ההתקנה כדי לוודא שהיא פועלת בצורה תקינה.

העד מסר כי המערכת מורכבת מ-DVR שש מצלמות ומערכת הקלטת וידאו. המערכת הותקנה ב- 6.2.12. העד מסר כי היה אירוע של הפגנה ליד ביתו של נאשם 1. הוא התבקש ע"י הקב"ט אלון לסייע בהוצאת התמונות לצורך העברתם למשטרה והוא אכן עשה כן. העד לא זכר את מועד הוצאת התמונות.

45. לשאלות התובעת הסביר העד כי הפסקת חשמל מונעת צילומים בעת הפסקת החשמל אך לא גורמת למחיקת חומר שנמצא במערכת. העד מסר כי מחיקת החומר דורשת פעולה יזומה של "פירמוט" או "איתחול" שאם מבצעים אותה זה גורם למחיקת חומר.

46. לשאלות ב"כ נאשם 1 מסר העד מיהם המוסמכים להכנס למערכת מסר או כינוי מנהל המערכת ושמות המשתמשים. מוסכם על הצדדים כי נאשם 1 אינו בין המשתמשים. לשאלות הסניגור העד אישר כי "איתחול" הוא לא תמיד "פירמוט" לפעמים מדובר בהפעלה מיוחדת של המחשב.

העד מסר כי איבוד אות וידאו ממצלמות 6,7,8 משמעותו או ניתוק כבל המצלמות מהמכשיר או ניתוק פיזי של הכבל מאותן מצלמות.

47. העד התייחס לאפשרות שב"כ הנאשם הציג בפניו וציין כי אם לא נמצא חומר שצולם ע"י מצלמות 1-5 קרוב לוודאי הסיבה הינה "פירמוט" שהביאה למחיקת הקבצים.

העד לא שלל לחלוטין את התסריטים שהסניגור הציג בפניו אך עמד על דעתו כי האפשרות המעשית היא זו שצוינה על ידו.

48. מטעם המשטרה בדק את ה-DVR רס"מ רונן נזירי שהינו חוקר מיומן לבדיקת מחשבים. עד זה ערך שני דוחות לגבי ממצאיו מבדיקת ה-DVR שנתפס בביתו של נאשם מס' 1. העד ציין: **"...בבדיקה של מכשיר ה-DVR לא נמצאו כלל קבצים דבר שהוביל אותי לחשוד שאולי בוצעה מחיקה מתוך מכשיר ה-DVR, וביצעתי בדיקות נוספות על מנת לשחזר קבצים מחוקים..."**.

49. העד העתיק את הדיסק הקשיח של המכשיר וחיבר אותו ל-DVR (ת/24) בבדיקה הוא גילה שהמכשיר ריק מתוכן. העד ניסה לשחזר את החומר שעל הדיסק הקשיח באמצעות תוכנת ENCASE. העד קיבל סיסמה כדי להיכנס למערכת (ת/26) ממצאיו העלו "הגדרות לאתחול (ביצוע פעולת פירמוט ומחיקה) הדיסק הקשיח עומדות על "לעולם לא". "תחת תפריט "נקה" ישנה שורת מחיקת לוג יומן המערכת בתאריך 10/3/12 בשעה 22:53".

"תחת תפריט ACCOUNT ישנה שורת LOGGE OUT של משתמש ADMIN בתאריך 10/3/12 בשעה 23:53". המשתמש האחרון שהיה מחובר למערכת ביום 12/3/12 לפני תפיסת המערכת היה ALVIN.

50. ביום 17/4/12 ערך העד דוח משלים לאור בקשת הפרקליטות (ת/27) מדוח זה עולים הפרטים הבאים:

א. העד ציין כי לפי הגדרות המערכת לא ניתן לבצע "פירמוט" או מחיקה "אלא אם כן הפעולה תתבצע באופן יזום ועל ידי משתמש עם הרשאות מתאימות".

ב. העד ציין כי הרשאות מחיקה ושינוי הגדרות במערכת יש רק לשני משתמשים שהם ADMIN ואלון. העד לא ידע למי הייתה סיסמת ADMIN.

ג. העד הסביר כי מערכת "התרעות" איבוד אותיות - במידה ומתרחש ניתוק של אחת המצלמות, המערכת מתריעה על מעגל פתוח ואיבוד אות המצלמה..."

ד. לעניין המחיקה מסר העד: **"...מניסיוני המקצועי כחוקר מחשבים מיומן וטכנאי מחשבים ורשתות תקשורת ומבדיקת סוגים שונים ורבים של מכשירי DVR ומערכות מצלמות אבטחה המגיעות לבדיקה במחלק עבירות מחשב, אני יכול בוודאות גבוהה מאד לטעון כי החומר מהדיסק הקשיח נמחק מתוך כוונה לכך ולא מכשל מערכתי של המכשיר או הפסקת חשמל... באם היה מדובר בתקלה טכנית כל הלוגים היו נמחקים בלי יוצא מן הכלל ולא לוגים בודדים כפי שקרה במקרה דנן..."**.

51. בחקירתו הנגדית אישר העד כי לא בדק את פעולתו של מכשיר ה-DVR הוא הסביר כי בדיקה כזאת מחייבת מחיקת כל החומר שעל המכשיר והפעלתו מחדש. העד הוסיף כי המכשיר בידי המשטרה וגם

היום ניתן לבצע את הבדיקה. העד דחה את הצעת ב"כ נאשם 1 שיתכן כי לא היה כלל מידע על הדיסק הקשיח של המכשיר והסביר כי בבדיקתו עלה כי בדיסק הקשיח יש מידע.

העד אישר כי לא העביר את המכשיר לחברת פימה יבואנית המכשיר לצורך בדיקתו.

העד אישר כי המילה "נקה אינה מצביעה על מחיקת הצילומים. בתום חקירתו הנגדית עמד העד על עמדתו כי הצילומים של ליל האירוע נמחקו במכוון ולא כתוצאה מתקלה טכנית.

גרסת ההגנה באישום 2:

52. בהודעתו מיום 15/3/12 נחקר הנאשם 1 בנושא פרטי האבטחה (ת/10) ונשאל מדוע לא מסר אותם באותו לילה לידי השוטרים. הנאשם השיב: **"...כולם היו ישנים בבית, אני לא מכיר את זה גם כן אף פעם לא התעסקתי בזה. הם אמרו שהם יבואו למחרת לטפל בזה. אני לא זוכר אם ביקשו את זה. אף אחד לא נגע במכשיר לפי מה שאני יודע..."**

הנאשם טען כי אינו יודע שנמחקו הדיסקים והוסיף כי כל שני וחמישי יש להם בעיות עם הפסקות חשמל.

53. בעדותו בפניי אישר נאשם 1 כי מכשיר ה-DVR היה בתוך ארון בחדר השינה שלו. הנאשם הכחיש כי אמר לפקד חג'אג' כי יביא את המכשיר למחרת למשטרה. לשאלת בית המשפט שהוא בעל עניין שהמשטרה תצפה במעשיו הפסולים של המתלונן השיב הנאשם: **"...לא חשבתי על זה בכלל"**. הנאשם גם הוסיף כי לא חשב להוציא את המכשיר ה-DVR ולמוסרו למשטרה באותו לילה. הנאשם גם הכחיש כי כיבה את המכשיר ביום 12/3 וזאת בניגוד לדברי רונן מטרני בת/16.

הנאשם לא ידע להסביר מדוע לא הזמין למחרת איש מחשבים כדי לצפות במעשיו של המתלונן בלילה. התובעת ציינה בפני הנאשם כי מישהו ביצע פעולת מחיקה במחשב. ביום 10/3/12 בשעה 23:53. הנאשם השיב: **"... למה שיעשה את זה?..."**. הנאשם הוסיף כי לא הייתה לו סיבה להסתיר את מעשיו באותו לילה.

54. מטעם ההגנה העיד מר בוריס ניצן שערך חוות דעת ס/11. חוות דעתו של העד הוגשה בכפוף לחקירה נגדית. לצורך הכנת חוות דעתו עיין העד המומחה במסמכים שנערכו ע"י רס"ר רונן נזירי (ת/24, ת/25 ו-ת/26). בחקירתו של הקב"ט אלון אפגין מיום 5/4/12 (יודגש כי מסמך זה לא הוצג לבית המשפט ע"י הצדדים ד.ב.) הודעת מר מרסלו קואסנוסקי ועדותו בבית המשפט, חקירתו של מר נזירי בבית המשפט וכן במסמך שסומן ס/9.

55. בחוות דעתו התייחס מר בוריס ניצן לעדויות מומחי התביעה וציין את הנקודות שלהערכתו לא נבדקו בצורה הולמת. העד ביקר ביום 15/10/13 במשטרה כדי לבחון מצב מערכת ההקלטה. העד כתב

שהשיטה בה המשטרה העתיקה את הדיסק הקשיח לדיסק אחר היא שיטה לא טובה היכולה לגרום לתקלות. להבנתו הדרך הנכונה להעתיק את החומר היא ע"י חיבור הדיסק הקשיח לדיסק און קי באמצעות חיבור USB.

לדברי המומחה מערכות שמיובאות מחו"ל עוברות הליך של תרגום לעברית ובמסגרת הליך זה לא פעם נגרמים כשלים למערכת ההקלטה.

לסיכום ציין העד כי יש חשש לכך שהדיסק הקשיח לא תקין או שהיסטורית נתונים נפגעה עקב הוצאת דיסק קשיח מהמערכת לצורך שכפול או שקיים פגם במערכת ה-DVR.

56. בחקירתו הנגדית אישר העד כי לא עיין בחוות דעתו של החוקר נזירי ת/27 וכן בהודעותיו של נאשם מס' 1. העד אישר כי בתחנת המשטרה אפשרו לו לצלם תמונות מסך נוספות מהמכשיר. העד אישר כי אין זה מצב רגיל שאין קצבי סרטי אבטחה השמורים על המכשיר. העד אישר כי העדר צילומים במערכת יכולה לנבוע או מטעות אנוש, מחיקה ע"י אדם או מבעיה בדיסק הקשיח.

העד ציין לשאלות התובעת כי גם מערכת תקינה שהותקנה כחודש לפני האירוע יכולה להתקלקל בהמשך. העד אישר כי המערכת לא הייתה מחוברת לרשת אלחוטית וכי לא הייתה שליטה מרחוק על המערכת.

לשאלות התובעת העד אישר כי כל פעולה במערכת חייבת להיעשות במקום ע"י התחברות פיזית למערכת.

העד אישר כי אם לא מותקנת במערכת פונקציה של ניכוי אוטומטי אז הפעולה שבוצעה ביום 10/3/12 בשעה 23:53 היא פעולה אקטיבית.

העד גם אישר כי נעשה חיפוש כדי לבדוק אם נותרו קבצים במערכת בין ה- 9/3 ל- 10/3 (ת/33 ת/34).

העד אישר כי לפי ס/9 מנהל המערכת ADMIN התנתק ממנה ביום 10/3/12.

העד מסר כי בחוות דעתו התעלם משלוש השורות בס/9 כיוון שאינן חשובות והתמקד באפשרות של התקלה בדיסק הקשיח.

הערכת העדויות באישום השני:

57. כפי שעולה בבירור מהממצאים שקבעתי באישום הראשון, לנאשם היה אינטרס ממשי שסרטי הצילום של אירועי אותו לילה לא יגיעו לידי המשטרה.

הנאשם ידע כי הסרטים יחשפו את האלימות שהפעיל כנגד המתלונן ויוכיחו כי לא זרק דבר לעבר ביתו.

בשלב זה הנאשם עוד לא ידע כי יש עד אובייקטיבי שראה את הנעשה ודיווח מיד למשטרה את מה שראו עיניו. כפי שציינתי לעיל הנאשם ביקש לדחות את מסירת הקלטות למשטרה והבטיח כי יעשה כך למחרת.

אני דוחה את גרסתו המאוחרת לפיה המשטרה מסרה לו כי יבואו למחרת לקחת את מכשיר ה-DVR.

58. למחרת צפה הנאשם בסרטים שבהם לא הייתה הפתעה, הם צילמו את המציאות, מציאות שסיבכה את הנאשם בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות.

באותו לילה בארון בחדר השינה של הנאשם נעשתה פעולת מחיקת הקבצים וכן בוצעה פעולה שמטרתה לוודא כי לא נותרו קבצים מליל האירוע.

59. לדברים שצוינו לעיל יש להוסיף כי המערכת הייתה חדשה, נבדקה ע"י עד התביעה מר מרסלו קואסנוסקי ואף הוכיחה עצמה זמן מה אחרי ההתקנה כשהופקו צילומים של הפגנה ליד ביתו של נאשם 1.

לא מצאתי כל בסיס להשערותיו של מומחה ההגנה לגבי תקלה אפשרית בדיסק הקשיח.

סימני הפעולות שנמצאו והנסיבות הכוללות שפורטו לעיל שוללות אפשרות תיאורטית זו.

60. כל הראיות הנסיבתיות שפורטו לעיל מובילות למסקנה יחידה לפיה קבצי הצילום של מצלמות האבטחה מליל 9/3/12 נמחקו בידיעתו ובאישורו של נאשם 1 שהיה אמור להיות הנהנה מהעדר צילומים.

הפעולה בוצעה בחדר השינה שלו בשעה 23:53 שעה שאין סבירות שאדם אחר ייכנס לחדר בלי ידיעתו.

הנאשם נמנע מלמסור את הפרטים לשוטרים למרות שגם לדבריו אשתו התעוררה כ- 20-25 דקות לפני הגעת השוטרים ובוודאי היה לו עניין לעשות כן אם מסר גרסה נכונה על מעשיו.

נוכח גרסתו השקרית על האירוע ניתן להבין את התחכמותו מלמסור את סרטי האבטחה.

61. במקרה זה הוגשו ראיות נסיבתיות שעומדות בכל התנאים שנקבעו בע"פ 9372/03 פון ויזל נ' מדינת ישראל פ"ד נ"ט (1) 745.

כפי שצויין בע"פ 3947/12 שארי סאלח נ' מדינת ישראל תוך הפנייה לע"פ 2957/10 אלאטראש נ' מדינת ישראל (30/5/12). (10/12/12): "מלאכת הרכבת התמונה הכוללת המצטיירת מן הראיות, איננה מחייבת שכל אבני תמונת ההרכבה ימצאו ויונחו במקומן. די בכך שהמעין

בתמונה המורכבת מאבני תמונת ההרכבה הקיימות, אף שאינן מלאות, יוכל לקבוע בוודאות, אני רואה בית, אני רואה עץ אני רואה שמיים. די בכך שבית המשפט הקובע את העובדות אף שלא כל רכיביה של תמונת ההרכבה מצויים לנגד עיניו, יהיה מסוגל להרכיב את חלקיה המהותיים של התמונה, אף שלא את התמונה המלאה לפרטי פרטיה...".

62. במקרה זה כל הראיות מצביעות על כך כי לנאשם היה עניין רב שתמונות מצלמות האבטחה לא יגיעו לידי המשטרה.

פעולת מחיקת הקבצים בוצעה בחדר השינה שלו בשעת לילה מאוחרת. אין זה חשוב מי בפועל לחץ על הוראת הפירמוט. די בראיות שצוינו לעיל כי נאשם 1 ידע על הפעולה בין אם ביצע אותה בעצמו או באמצעות אחר.

63. סוף דבר, נאשם 1 מורשע בעבירות המיוחסות לו גם באישום השני.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ד, 26 יוני 2014, במעמד הצדדים